

“Ümmetim!...Ümmetim!...”

Yedi kat yer, yedi kat gök; kısaca âlem büyük bir hürmet ve sevinç içinde Seyyid-il-Mürselîn, Hâtem-ül-enbiyâ, Habîb-i Huda olan efendisini beklemekte idi. Bütün mahlûkât hâl lisânı ile “Hoş geldin yâ Resûlallah!” demek için hazırlanmıştı. Hicretten 53 sene evvel Fil vaka’sından iki ay kadar sonra, Rebûl-evvel ayının onikinci Pazartesi gecesi sabaha karşı Mekke'nin Hâşimoğulları mahallesinde, Safâ tepesi yakınında bir evde hasretle beklenen, Allahü teâlânın nûru (Muhammed Mustafa sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem) doğdu. O'nun teşrifiyle âlem, yeniden hayat buldu. Karanlıklar, birden “Nur” ile aydınlandı...

Muhammed aleyhisselâm doğduğu sırada, Hazret-i Âmine vâlidemizin yanında Abdurrahmân bin Avf'ın annesi, Şifâ Hâtun, Osman bin Ebil-Âs'ın annesi Fâtıma Hâtun ve Peygamberimizin halası Safiyye Hâtun vardı. Bunlar da gördükleri nûru ve diğer hâdiseleri haber verdiler. Şifâ Hâtun şöyle anlatıyor: *Ben, o gece Âmine'nin yanında yardımcı olarak bulunuyordum. Muhammed aleyhisselâmın, doğar doğmaz duâ ve niyaz ettiğini işittim. Gâibden; “Yerhamüke Rabbüke” diye söylendi. Sonra bir nûr çıkıp o kadar ışık verdi ki, doğudan batıya kadar her yer göründü...* Bundan başka birçok hâdiseye şâhid olan Şifâ Hâtun; *“Ne zaman ki, O'na peygamberliği bildirildi, hiç tereddüt etmeden ilk îmân edenlerden biri de ben oldum”* demiştir.

Safiyye Hâtun da şöyle anlatmıştır: *“Muhammed aleyhisselâm doğduğu sırada, her tarafı bir nûr kapladı. Doğar doğmaz secde etti, mübârek başını kaldırıp açık bir dil ile “Lâ ilâhe illallah, innî resûlullah” dedi. O'nu yıkamak istediğimde, biz onu yıkanmış olarak gönderdik denildi. Göbeği kesilmiş ve sünnet edilmiş olarak görüldü. Doğar doğmaz secde etti. O sırada hafif sesle bir şeyler söylüyordu, kulağımı mübârek ağzına yaklaştırdım “Ümmetî, Ümmetî!” (Ümmetim, ümmetim) diyordu...”*

Kaynak: Peygamberler Tarihi Ansiklopedisi / 5.Cild